

מ"ת 20467/06/17 - מדינת ישראל נגד רועי בראבי

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 20467-06-17 מדינת ישראל נ' בראבי(עציר)
תיק חיצוני: 243014/2017

בפני	כבוד השופט יוסי טורס
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	רועי בראבי

החלטה

- נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גידול סמים מסוכנים, בהתאם לסעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (להלן - "פקודת הסמים") וכן החזקת כלים שלא לשימוש עצמי, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים.
- בהתאם לעובדות כתב האישום, גידל המשיב בדירה בה התגורר, 10 שתילי קנאביס במשקל נטו של כ-320 גרם. כן החזיק המשיב בדירה בכלים לצורך גידול הסמים, בדמות מד חום, שנאי חשמלי וגוף תאורה.
- בד בבד הוגשה אף בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.
- בדיון לא חלק הסנגור על קיומן של ראיות לכאורה ושל עילת מעצר, אך ציין כי נסיבות המקרה הכוללות - ובהן כמות השתילים ומשקלם - אינן מצדיקות את מעצרו של המשיב וניתן להסתפק בשחרור בתנאים שאינם כוללים פיקוח אנושי. יודגש כי הגם שהסנגור לא הסכים מפורשות לקיומה של עילת מעצר, ציינתי כי כך היה, שכן לא טען מפורשות שלא קיימת עילת מעצר וכן לאור הצעתו לשחרור בתנאים, אפשרות המחייבת כידוע קיומה של עילת מעצר. כך או כך הנושא אינו בעל חשיבות של ממש, שכן מסקנתי, כפי שתובא להלן, לא נסמכה על עמדת הסנגור, אלא על ניתוח עצמאי.
- ראיות לכאורה: הגם שלא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, נטלתי את תיק החקירה ובחנתי את הראיות. מחומר החקירה עולה כי שוטרים הגיעו לכתובתו של המשיב על פי צו חיפוש ומצאוהו בסמוך. בתחילה טען המשיב כי אינו מתגורר בכתובת זו, אך בחיפוש בהסכמה בכליו, נמצא מפתח לדירה הרלוונטית ולאחר שהשוטרים נכנסו לדירה מצאו בה את השתילים והכלים כמתואר לעיל. בחקירתו הודה המשיב בהחזקת הסם וגידולו, אך טען שעשה כן למטרת שימוש עצמי. קיימות אפוא ראיות לכאורה להוכחת העבירה שיוחסה למשיב.

6. ביחס לעילת מעצר: כידוע, "עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים ... למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי" מקימה עילת מעצר סטטוטורית מכוח הוראות סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996. בפסיקה נקבע, שככלל "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר" (בש"פ 4305/09 **גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל** (25.5.09)). הטעם לכך נעוץ בעובדה כי "מסוכנות זו נלמדת ממאפייניהן של עבירות אלה ובכללם הנזק הרב לחברה הטמון בנגע הסמים, הפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב בצידן, והעובדה כי מדובר בעבירות שלצורך ביצוען לא נדרשת בהכרח יציאה מהבית" (בש"פ 2746/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.5.2011)).

7. במקרה זה מדובר בכמות שתילים במדרג בינוני - נמוך. אין מדובר בשתיל בודד או במספר מצומצם, אלא בכמות שאינה מינימאלית. עם זאת, אין מדובר בכמות שתילים המצביעה מניה וביה על כוונת החורגת משימוש עצמי. ודוק: הנושא בעל חשיבות לענייננו שכן חזקת המסוכנות שבסעיף 21 לחוק המעצרים קמה רק אם קיימות ראיות לכאורה שהעבירה אינה "נוגעת" לשימוש עצמי. במקרה זה יכול לשמש כמובן משקל הסם שנתפס, כנקודת מוצא לקיומן של ראיות לכאורה שאין מדובר בעבירה "הנוגעת" לשימוש עצמי (סעיף 31(3) לפקודת הסמים בצירוף התוספת השנייה; לעובדה שכל משקל השתיל מהווה סם מסוכן, ראו ע"פ 8988/16 **אשר בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.17)). המשיב טען אמנם למטרת שימוש עצמי, אך אין די בשלב זה בטענות אלו כדי לכרסם באופן ממשי בחזקת הכמות ועניין זה יתברר בתיק העיקרי (לחשיבות הנושא לתיק עיקרי, ראו למשל דברים שצינתי בת.פ 37259-10-15 **מדינת ישראל נ' אוחנה** (15.3.17)). נכון לשלב זה, קיימות ראיות לכאורה לעבירה סמים שאינה נוגעת לשימוש עצמי ולא נסתרה חזקת המסוכנות הנובעת מראיות לכאוריות אלו. עם זאת, כמות הסמים ויתר הנסיבות (העובדה שמדובר בדירת מגוריו של המשיב ולא בדירה שכורה למטרה זו; וכי לא נמצאו בדירה ראיות המעידות על עיסוק בסחר בסמים) משליכים על עצמת העילה והנטייה לעשות שימוש בחלופת מעצר.

8. עם זאת, נתון זה אינו עומד בבדידותו. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי המכביד של המשיב, הכולל עבירות רבות וחמורות ובהן הרשעה בעבירה הקשורה להפצת סמים בגינה ריצה עונש מאסר בן 36 חודשים (גזר הדין מיום 8.6.10). כן, הורשע המשיב לאחרונה בכתב אישום הכולל עבירות של סחיטה באיומים והטרדה במתקן בזק של מנהל בית מלון באזור הדרום (ת.פ 43397-02-15). המשיב, הורשע בעבירות אלו ביום 23.5.16 אך מאז לא התייצב לדיונים וסנגורו טען שאינו מצוי בקשר עמו ושחרר מייצוגו. כן אציין שמעיון בתיק המעצר הקשור לתיק זה, עולה כי המשיב מצוי בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית לילי. נתונים אלו מעצימים את עילת המעצר הנובעת מהמעשה עצמו.

9. חלופת מעצר: כידוע, גם בהתקיים ראיות לכאורה ועילת מעצר, על בית המשפט לבחון אם ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך שפגיעתה בחירות המשיב פחותה. לכלל בדבר הצורך להורות על מעצרו של העוסקים בהפצת הסמים, קיימים חריגים וניתן למצוא בפסיקה, מקרים בהם שוחררו לחלופות מעצר נאשמים בעלי עבר נקי, צעירים, או כאלו שהוגש בעניינם תסקיר מעצר חיובי (בש"פ 8955/08 **סימן טוב נ' מדינת ישראל** (23.11.08); בש"פ 981/05 **בחיץ נ' מדינת ישראל** (14.2.05); בש"פ 2196/15 **אורן**

רבי נ' מדינת ישראל (6.4.15) ; בש"פ 240/15 משה ביטון נ' מדינת ישראל (20.1.15)). עוד ראו בעניין זה:

"נקודת המוצא שעליה התבסס בית המשפט המחוזי, ובצדק, היא ההלכה שלפיה ככלל, נאשם בעבירות של סחר והפצת סמים ייעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת לאור החשש כי לא יהיה בכוחה של חלופת המעצר כדי להפיג את החשש פן הנאשם ימשיך לבצע עבירות סמים נוספות [ראו: בש"פ 3702/15 ברק נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (3.6.2015) (להלן: עניין ברק) והאסמכתאות שם]. לצד הכלל, הכיר בית משפט זה גם בקיומם של חריגים, ובפרט באותם מקרים בהם מדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, שחלקו היחסי במעשים היה מצומצם מזה של שותפיו (בש"פ 8155/15 גיא קלר נ' מדינת ישראל (9.12.15)).

10. במקרה זה מדובר במשיב שעברו מכביד אמנם, אך כמות השתילים אינה גדולה והנסיבות אינן מצביעות באופן מובהק על נסיבות מחמירות. מנגד, המשיב מצוי בעיצומו של הליך משפטי, ואף שוהה בתנאים מגבילים, ומזה כשנה אינו מגלה עניין בהליך זה. המשיב לא הציע כל חלופת מעצר וביקש לשחררו ללא כל פיקוח אנושי. אינני סבור כי די בכך על מנת להשיג את תכלית המעצר, שכן כידוע דווקא בעבירות סמים קיימת חשיבות של ממש לקיומו של פיקוח אנושי מיטבי. יש לזכור כי לצורך שחרורו של אדם בעבירות סמים, נדרשת החלופה להיות כזו שתציב שולי בטחון ראויים מפני אפשרות שהמשיב ינצל את שחרורו לצורך המשך העיסוק בסמים. כידוע, תפקידו של מפקח אינו טכני ואינו מסתכם בשהייה עמו בבית ובדיווח בדבר הפרה, אלא עליו להיות מסוגל להציב גבולות למפוקח ולמנוע את ההפרה ולא רק לדווח עליה בדיעבד (בש"פ 6855/11 פלוני נ' מ"י (27.09.11)). דברים אלו יפים שבעתים, עת שוקל בית המשפט לשחרר לחלופה נאשם התלוי ועומד נגדו כתב אישום בשל עבירות סמים, שאינן לשימוש עצמי בלבד. הטעם הוא, כאמור, שעבירות אלו (ולא בהכרח גידול סמים) ניתן לבצע בנקל ממקום מעצר הבית, בין בדרך של שיחות טלפון, בין באמצעי תקשורת אחרים ובין באמצעות שליחים. על כן, על המפקחים המוצעים להיות כאלו אשר לא רק ידווחו בדיעבד על עזיבת הבית, או על הפרה אחרת, אלא ובמיוחד, עליהם ליצור במקום הפיקוח אווירה אשר תמנע אפשרות של ביצוע עבירות דומות ויהיו אנשים אשר ישכילו להבחין באפשרות שמתקיימות נסיבות אשר מאפשרות ביצוע עבירות דומות. על המפקחים להיות, אפוא, מסוגלים להציב למפוקח גבולות אפקטיביים, תוך הבנת הבעייתיות שבהתנהגותו ויצירת תנאים שימנעו חזרה לעיסוק זה ויבטיחו את מטרת המעצר.

11. סיכומו של דבר. אינני סבור שניתן להסתפק בשחרורו של המשיב לחלופה ללא פיקוח אנושי כלשהו. המשיב, כאמור, לא הציע כל חלופה. שקלתי אם הדבר מביא למעצרו עד תום ההליכים וסברתי כי לאור מכלול נתוני המקרה, ראוי לקבל תסקיר מטעם שירות המבחן, טרם גיבוש מסקנה סופית בעניינו של המשיב.

12. לאור כך, אני מפנה את המשיב לשירות המבחן על מנת שיערך בעניינו תסקיר מעצר. שירות המבחן יבחן

את נסיבות המקרה בכללותו ויחווה דעתו בדבר מגוון האפשרויות הקיימות במקרה זה לצורך שימוש בחלופת מעצר, לרבות חלופה מוסדית.

בשלב זה אני מורה על מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת.

אני קובע דיון לקבלת התסקיר ליום 5.7.17 שעה 10.30

המזכירות תשלח עותק ההחלטה, כתב האישום והבקשה למעצר, לשירות המבחן.

המשיב יוזמן באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, י"ח סיוון תשע"ז, 12 יוני 2017, בהעדר הצדדים.